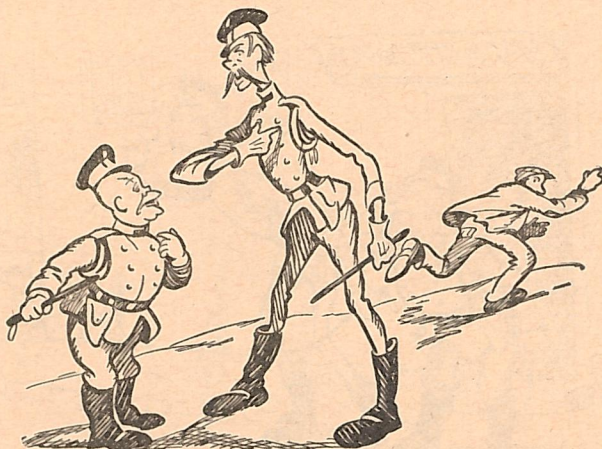

— Та кой ще е, — то си е явно:
тѣзъ двама стражари,
прекрасни другари,
герои безстрашни и смѣли,
хванали го и го повели!

— Ура! Да живѣятъ тѣ! Долу обесника!
— Портрета имъ дайте въвъ вестника!

— Видѣ ли, Крачуне? Май азъ да не бѣхъ,
ти щѣше отъ страхъ
да пукнешъ
и щѣше да хукнешъ
да бѣгашъ кждето ти видятъ очи!
Добре че се случихъ азъ тамъ!

— Бре, Малчо, не те ли е срамъ!
Страхливецо, я замълчи!
Нали го докопахъ азъ прѣвъ?
Готовъ бѣхъ да лѣя и кръвъ,
но той се предаде...

— Крачуне, постой, не лъжи,
а право кажи:
планътъ за гонитбата кой го създаде,
и копчето кой прѣвъ набута?